

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 01-00-53/ 14.09.2017

/Моля, цитирайте при отговор/

На Ваш № КП-753-03-31/05.09.2017 г.

На Ваш № КТСП – 753 – 08-6/ 04.09.2017 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КП- 703 -10-5
дата 15.09.2017 г.

ДО

Г-Н ДАНАИЛ КИРИЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

Г-Н ХАСАН АДЕМОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКА ПОЛИТИКА
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

ОТНОСНО: Законопроект за изменение и допълнение на Търговския закон, № 754-01-39, внесен от Корнелия Петрова Нинова и група народни представители на 06.07.2017 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КИРИЛОВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН АДЕМОВ,

По изпратения ни Законопроект за изменение и допълнение на Търговския закон, № 754-01-39, внесен от Корнелия Петрова Нинова и група народни представители на 06.07.2017 г., изразяваме следното становище:

I. Общи бележки:

Министерството на правосъдието не подкрепя предложенията законопроект по следните принципни съображения:

Предложените разпоредби противоречат на основни правни принципи на гражданското право и биха могли да създадат негативни тенденции в развитието на пазара.

Липсва оценка на въздействието относно финансово - икономическите последици за търговския оборот. Необходим е пълен анализ на преките, непреките и предизвиканите евентуални въздействия от приемането на законопроекта.

Министерството на правосъдието е подкрепило Законопроекта за изменение и допълнение на Кодекса на труда, № 754-01-40, внесен от Диана Йорданова и група народни представители на 06.07.2017 г., който има цел да предостави допълнителна защита на правата на работниците и служителите в случаите, когато работодателите не им изплащат трудовите възнаграждения и обезщетения, както и предложените със заключителните му разпоредби промени в Гражданския процесуален кодекс, в Търговския закон, в Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и в Закона за обществените поръчки.

Според нас предложението на законопроекта за промени в Търговския закон, който е придружен основно със същите мотиви, не постига баланса в регулираните обществени отношения, който е търсен с промените, предложени в Кодекса на труда.

II. По конкретните текстове:

1. По § 1:

По чл. 129, ал. 2 и 3:

Не подкрепяме направените предложения.

Считаме, че техният ефект ще бъде забавяне на оборота и ще се създаде допълнителна административна тежест за страните. Не споделяме мотивите, с които е обоснована промяната в чл. 129, ал. 2. Съгласно чл. 130 от Търговския закон правоприемникът е отговорен солидарно с праводателя си само за дължимите към момента на прехвърлянето вноски срещу дела в капитала, а заплащането на дължимите данъци и осигуровки е задължение на дружеството, независимо кой е собственик на дружествения дял.

Обръщаме внимание, че със заключителните разпоредби на проекта не е предвидена промяна в ДОПК (сочената ал.12 на чл. 87), като такава не съществува и в действащата норма на чл.87 ДОПК.

По чл. 129, ал. 4 и 5:

Не подкрепяме направените предложения.

Разпоредбата на ал.4 в смисъло отношение е неясна и вътрешнопротиворечива – за някоя от хипотезите на чл. 608, ал. 1 ли се отнася или за искане за неплатежеспособност. Не е ясно по какъв ред и от кой орган се установяват задълженията. Необходимо е да се добави, че съгласно чл. 762 от Търговския закон производство по стабилизация може да се открие за търговец, който не е неплатежоспособен, но се намира в непосредствена опасност от неплатежоспособност.

Алинея 4 на чл. 129 също е неясна – за кои права се отнася текстът и в каква степен могат да бъдат ограничавани. Освен това систематичното място на ал. 5 е в глава петдесет и четвърта на Търговския закон.

2. По § 2:

Не подкрепяме направеното предложение.

Според нас съществуването на такава възможност крие рисък от злоупотреби. Няма да бъде постигната и целта на закона – бързо удовлетворяване на вземанията на работниците поради тежката процедура на производството по несъстоятелност.

3. По § 3, 4 , 5 и 6:

Не подкрепяме направените предложения.

Предлаганата промяна в поредността на вземанията по чл.703 от Търговския закон и реда на привилегираните вземания по чл.136 от Закона за задълженията и договорите противоречи на основни правни принципи и фактически отношения. Подобни изменения биха нарушили правната предвидимост и сигурност, биха повлияли негативно върху икономическата активност, кредитирането и инвестициите, както и на правата на държавата. По изложените мотиви са неприемливи и предлаганите промени в Закона за особените залози.

